

digst klart, da man vedtog Hærlovens § 7, at dette vilde blive Tilfældet i Overgangstiden, og det er derfor underligt nu at komme og foreslaae Forandringer deri. Jeg vil derfor haabe, at det ærede Thing vil forkaste det 3die Stykke af § 60, saaledes som det foreslaaes af os under Nr. 84, men jeg kan ikke nægte, at selve denne Bestemmelse i 3die Stykke af § 60 forekommer mig dog noget mere rimelig end en Bestemmelse, som det af de offentlige Blade sees, at Krigsministeren har truffet i Løbet af den sidste Tid; jeg sigter til en Bestemmelse, som ifølge en Bekjendtgjørelse, der er udsærbt af Chefen for det første Udskrivningsdistrikt, gaaer ud paa, at fra den 1ste April d. A. har Krigsministeren hævet den Til- ladelse, som ifølge Kundgjørelse for Armeen af 22de April 1861 § 6 har været indbrømmet Børnepligtige, som allerede ere indtraadte i Tjenesten, til at kunne frigjøre sig for den dem i Linien påahvilende Tjenestepligt ved at bytte Vilkaar med Mandstab af Forstærkningen, og det er tilføjet, at det følger heraf, at Mand- stab, som er indtraadt i Tjeneste ved Hærens Linie fra 1ste April d. A., ikke vil kunne frigjøre sig for Børnepligten paa anden Maade end ved Stilling, berigtiget inden Udgangen af Aaret 1869. Det forekommer mig nu, at der for denne Bestemmelse taler meget mindre end for Bestemmelsen i 3die Stykke af § 60, thi for den kan, som sagt, dog anføres, at man ikke skulde berøve Forstærkningen en vaabensvædet Mand og sætte en uvaabensvædet istedet; men dette gjælder ikke her, thi de Folk, her er Tale om, ere indtraadte i Tjenesten og ere vaabens- svædede, og det, man affærer, er netop kun Vilkaarbytning mellem to Vaabensvædede. Om dette Punkt gjælder vistnok det Samme som om Bestemmelsen i 3die Stykke af § 60, at det er en Forandring af Hærlovens § 7. Naar det hedder i Hærlovens § 7, at for de Børnepligtige, som ere fødte før 1844, op- hører den dem hidtil tilstaaede Ret ved Ud- gangen af 1869, saa er det for det Første klart, at der ligger i de Ord, at den dem hidtil tilstaaede Ret skulde vedblive indtil Ud- gangen af 1869 — derom kan der fornuftig- viis ikke være Tvivl —, og for det Andet er det vistnok ogsaa klart, at man ved den dem

hidtil tilstaaede Ret har haft for Die den Ret, de havde i Henhold til de bestaaende Love og til den administrative Ret. Nu er det jo en Bestanddeel af den dengang gjældende ad- ministrative Ret, at den, der var indtraadt i Tjenesten, kunde bytte Vilkaar med En, der var en vaabensvædet Forstærkningsmand. Det vil maaffee være adskillige af de Herrer be- kjendt, at § 27 i Loven af 2den Marts 1861 ganske vist kun indbrømmer en ligefrem lov- hjemlet Ret til Vilkaarbytning for den, der første Gang udtages til Tjeneste, hvorimod Vilkaarbytning for den, der allerede er ind- traadt i Tjenesten, ifølge § 29 kun kan finde Sted med Krigsbestyrelsens Tilladelse. Men nu er det ved en Kundgjørelse af 22de April 1861, som Krigsministeriet havde udstedt efter Overenskomst med Justitsministeriet, tilkjende- givet, at det kunde tillades dem, der allerede ere indtraadte i Tjenesten ved Hærens Linie, at frigjøre sig for den resterende Tjeneste ved at bytte Vilkaar med en Hærens Forstærkning tilhørende Børnepligtig, saaledes at de gjen- sidig byttede Plads, og under den Betingelse, at den, som paatager sig Tjenesten, maa være fuldkommen vaabensvædet, ligesom den, der ønsker at frigjøre sig fra Tjenesten. Dette var en Bestanddeel af den da bestaaende administra- tive Ret, og jeg kan ikke troe Andet, end at man ved Vedtagelsen af Ordene „den dem hidtil tilstaaede Ret“ i Hærlovens § 7 ogsaa blandt Andet har sigtet til den Ret, der til- kommer de Paagjældende efter denne Be- stemmelse, og jeg kan derhos ikke see rettere, end at man, naar man nu gaaer hen og op- hæver denne krigsministerielle Bestemmelse af 1861, virkelig gjør et høist uventet og ubil- ligt Skaar i de Paagjældendes Stilling, idet man nemlig ved at affære dem al Ret til Vilkaarbytning — de kunne nemlig ifølge denne Kundgjørelse ikke bytte Vilkaar med Andre end de vaabensvædede Forstærkningsmænd, og det er det, man forbyder dem — henviser dem til at stille for sig, og det vil være de Herrer bekjendt, at det saa godt som flet Intet har at sige, da det er yderst vanskeligt at finde Stillingsmænd, som jo maae være Folk, som ere frigjorte fra al Børnepligt, da Saadanne kun findes i et meget ringe Tal, og Prisen